

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.53/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 27.11.2012. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на наставак главног претреса дана 27.11.2012. године у 13 часова приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Милан Петровић,**
- оптужени **Илија Јуришић,**
- бранилац адв. **Ђорђе Дозет.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо да ли се чујемо са Судом Босне и Херцеговине, добар дан. Колико видим слика је замрзнута, нема никога у Суду тамо, нема никог. Само да провери режија. Требало би да буде судија Јасмина Косовић али тренутно не видимо никога. Добар дан. Овде судија Драган Мирковић из Вишег суда у Београду, с ким имам част да разговарам?

Судија Суда БиХ **ДАРКО САМАРЦИЋ:** Добар дан, судија Дарко Самарцић судија Суда Босне и Херцеговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требало је да буде колегиница Јасмина Косовић, видим да је она у овом потпису.

Судија Суда БиХ **ДАРКО САМАРАЦИЋ:** Да, она је на службеном путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су приступили ови сведоци Плавшић Рефик, Јахић Хамдија и Торомановић Мирзет?

Судија Суда БиХ **ДАРКО САМАРАЦИЋ:** Да, приступили су свједоци, сви су приступили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда можемо почети главни претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда можемо позвати, ако Вам није тешко, Плавшић Рефика.

Судија Суда БиХ **ДАРКО САМАРАЦИЋ:** Плавшић Рефик, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК РЕФИК ПЛАВШИЋ

Судија Суда БиХ ДАРКО САМАРАЦИЋ: Колега, само да Вас обавјестим да је свједок приступио у судницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, ако можемо само да пребацимо слику на сведока. Добар дан господине.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујемо Вас добро. Господине Плавшић, само ћемо прво узети Ваше личне податке. Ви сте овде позвани у својству сведока, па ћемо сад само прво узети податке. Плавшић Рефик, од оца?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте кад и где?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде окривљеног Јуришића познајете ли?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Познајем можда од неке 1999. кад је био предсједник Скупштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисте у завади са њим?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сам рекао, Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговорите на питања која Вас, односно неког Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења или материјалне штете, то Вам је јасно?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве, а Ви поновите само, заклињем се својом чашћу.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити истину.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прешутјети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сам рекао овде се води поступак против Илије Јуришића због кривичног дела употреба недозвољених средстава борбе из члана 148 став 2 у вези става 1 Кривичног закона СФРЈ, то је у вези догађаја 15.05.1992. у Тузли. Ви сте предложени од стране одбране као сведок, па прво изнесите шта Вам је познато у вези ових догађаја, а тада ће Вам поставити питање прво бранилац који Вас је предложио за сведока и онда остале странке у поступку. Изволите.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Да. Па ја сам 15. маја био директни учесник те битке на Брчанској малти. Значи био сам у резервном саставу полиције, Станица Брчанска малта гдје сам имо редован задатак на очувању, ремећењу јавног реда и мира и контрола саобраћаја која се кретала од Мале пијаце према Брчанској малти. До тог момента све је било нормално, можда један сат прије битке чули смо да нека колона треба да изађе из касарне и да се креће према Бијељини и онда су нам рекли да се мало стане на раскршће да оне људе цивиле који су пролазили туда мало склонимо са пута јер по некаквим индицијама има некаквих пијаних војника резервиста горе у касарни и да се тај саобраћај који је ишао од Мале пијаце усмерава неким другим путем и да се мало раскрчи та раскрсница. Међутим, кад је колона примакла се бензинској пумпи, чуј мене бензинској пумпи, Брчанској малти, одједном је негде из правца Техничког, горе значи према касарни, чула се јака пуцњава и ми смо на ту пуцњаву онако спонтано залегли и отворили ватру на оне људе који су на нас запуцали, значи то је било из те колоне. Ја сам ту био можда једно десетак минута, у ствари потрошио сам и сву муницију, нисам ни имо више од 20 метака. Пребацио сам се до једног објекта „Месопроект“, „Гавриловић“ се звао, разбио сам стакло на излогу да уђем са своја два колеге који су били са мном унутра да се склонимо. Међутим, негде горе иза саме раскрснице према Бијељини има једна аутобуска станица и одатле сам окренуо се и видио три момка. Један је отваро ватру, три војника, један је отваро ватру према нашем правцу, а други је држао РБ на рамену, испалио гранату и та граната је мене ранила. Кад сам мало дошо себи после рањавања видио сам да се радило о тежој повреди и онда сам се пребацио иза те зграде, ја имам овде на карти уцртан тачан положај, вјероватно ћете и ви имати и пребацио сам се иза зграде гдје се налази објекат „Талија“ звани. Ту сам себи пружио прву помоћ и неки цивили су наишли и они су ме убацили у ауто и одвукли на Градину, и тако да је тај дан завршен тог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што сте имали да кажете?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево прво ће Вам поставити питање бранилац. Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија, човек је поменуо сад да има неку карту, план града један део, па бих ја Вама дао такав један примерак чисто да можемо пратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете дати и тужиоцу ако имате.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, имам само једну, даћу је Вама, јер немам ни ја за себе. Питаћемо га шта му то значи шта је на тој карти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу Вам да погледате исту.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Добар дан господине Плавшићу.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Добар дан.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја ћу Вас питати на почетку у ком својству и у којој формацији Вас затичу догађаји 15.05.1992. године?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па ја сам био у резервној полицији, значи реко сам мало прије, Станица Брчанска малта, ту ми је био ратни распоред јер сви војници који одслуже војни рок добију некакав ратни распоред, мени је био у резервном саставу полиције.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У којој сте то формацији били? Полицијска резервна станица милиције Брчанске малта?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Резервна полицијска станица, јесте, јесте.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко Вам је претпостављени старешина тамо у то време?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Пашага је био командир станице, ја не знам презиме, не могу да се сјетим али Пашага је сигурно био.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је Станица била организована по некаквим водовима, четама, одељењима или је то оно било патрола, сектор итд?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Моја станица је била по патролама и по секторима, ми смо само били на ремећењу јавног реда и мира ко и остали полицајци који су били тад у МУП-у.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сам Вас добро схватио да сте Ви у тај резервни састав милиције ушли као по ратном распореду?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: По ратном распореду.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте ли то добили позив да дођете у одређеном времену или сте дошли добровољно?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не добровољно, него сам прије можда тамо негде 1983. – '84. добио ратни распоред у резервном саставу полиције, значи ту сам се водио.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Овде туженом, односно оптуженом Илији Јуришићу ставља се на терет да је он припадник некакве формације муслиманско-хрватске наоружане формације, да ли сте и Ви у том моменту припадник некакве муслиманско-хрватске оружане формације?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не, моја Станица је била више нација је било. Били су ти и припадници српске стране.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можда знате након оволико година који је био национални састав ваше Станице милиције, не морате знати у број али отприлике?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па кад би екли онако, било би негде око можда педесетак посто Муслимана, 20% Хрвата, а 30% Срба било сигурно.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је таква формација, односно национална структура била и пре рата?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па јесте, можда је више Срба било, било је сигурно 50:50 прије рата.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви имали некакву посебну дужност, односно на којем месту сте били распоређени у оквиру те Станице?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Ја сам био на очувању јавног реда и мира, значи на том дјелу Брчанске малте на самој раскрсници и одоздо од Мале пијаце па возила су ишла, била је отворена цеста.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, не, нисте ме разумели, ја Вас питам уопште у Станици милиције на ком сте месту били, јесте ли били вођа патроле, јесте ли били вођа сектора или сте били обичан полицајац патролција?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: То није било вођа патроле, ми смо тројица били, један Србин, један Хрват, један Муслиман у патролама, ако је било такав број да се заштите ако није онда су ишла два Муслимана, три, тако. Значи нисам био.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Помињали сте мало пре у изјави да сте Ви отворили ватру у једном моменту, из којег наоружања, односно са којим наоружањем сте Ви били наоружани?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па то су биле овај, тад у то доба све полицијске станице су биле наоружане лаким наоружањем, то је аутоматска пушка, „паповка“, било је чак и М-48, било је карабина ловачких, ловачких пушака, значи све су биле наоружане лаким цијевима.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А Ви лично?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Ја лично сам имо „паповку“.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате да ли је у саставу Ваше полицијске, односно милицијске станице било „зоља“ и снајпера?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Ма нема говора, нисмо дотад ни видели.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте у том времену кад се све ово дешава имали било каква сазнања о плановима цивилног руководства Тузле, односно припремама за рат?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате, односно да ли сте тад имали некаквих сазнања о евентуалним преговорима на државном нивоу између, да кажем, државног руководства БиХ, Србије, Југославије?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па нешто мало су причала средства информисања, нешто мало смо читали, чули смо чак да ће бити одлазак српске националности људи из Босне и Херцеговине, чуо сам да ће одлазити и црногорска националност, да ће онда остат само Босанци у Босни.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта то сматрате под „Босанци“?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па они који се сматрају Босанцем остаће у Босни, а црногорска националност и српска као иселиће се одавде, тако нешто је било по јавним гласилима.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Опет не разумем. Дакле, шта то значи „Босанац“? Је ли то Босанац као Бошњак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, нек одговори сам не морате Ви.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па не знам, ја сам тад био Босанац, Бошњак је касније дошо, не знам, ја мислим да смо сви Република Босна да су нас звали Босанцима, био сам и по Загребу, Београду и тамо сам био Босанац.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли до 15. маја 1992. године имате било какве заједничке активности са војном полицијом, односно са припадницима војске?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не, нисмо имали никакве контакте са војном полицијом, нити смо имали неке заједничке акције.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли Ваша јединица, односно Ваша Станица милије до тог 15. маја има било какве активности према припадницима војске било да се крећу у транспортима, било да су нормално у граду?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не, вјероватно је то радила војна полиција или неко други, не знам, ми нисмо имали контакта.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте имали било каквих проблема са припадницима војске пре тог 15. маја 1992. године, не Ви лично него као полицајац, као полиција?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па било је онако, ако су се налазили уз јужну магистралу ако смо били у патролама они наиђу резервисти пијани, пуцали су чак и по џамијама, то је јавност знала. Онда смо се склањали, вјерујте, да не би дошло до некаквог конфликта, ми смо одлазили на мјеста где треба да се склонимо јер су они ипак били војска.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Рекли сте да сте сазнали да војска напушта касарну сат времена пре овог догађаја о ком причате, јесам ли добро разумео?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Ту је негде око сат времена, можда и нешто мање.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Ви имате тад или сад било каква сазнања да сте учествовали у некаквој планираној акцији која је била уперена против те војске која излази из касарне?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не, ја сам у својој изјави реко да је то чак била спонтана битка која је испала због, једноставно смо се затекли, ватра је била отворена по нама, ми смо се бранили, ја сам пуцо док је било муниције, бранио сам свој живот, значи живот својих грађана док сам имо муниције, имо сам, кад нисам онда сам био у фази повлачења према згради, реко сам, према „Гавриловићу“ где сам разбио излог да изађем.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја сам добио једну скицу на којој постоји потпис Ваш, да ли је Ваш или не, не знам, али у сваком случају потпис неки стоји са Вашим именом и презименом, претпостављам да имате и Ви такву скицу, да ли можете објаснити ознаке на тој скици јер такву скицу тренутно има председник већа?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Да. Па моје кретање...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало...

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Јер ја требам негде ово окренути?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде се врши нешто што уопште нема друга страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема тужилац тренутно скицу.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па имају слова, ја ћу прочитати, вјероватно они имају то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, објасните ово што сте рекли, знамо о чему се ради овде, само објасните, не морамо да говоримо о скици.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: „А1“ је било моје, од „А“ до „1“ је мој кретање било, значи ту сам се негде крето, то је та зграда која се налази у самој раскрсници, а ова црна тачка „Б“ то је аутобуска станица која се налази негде око па не бих реко да има више од 50 метара, око 50 до 70, црна тачка значи „Б“ и ова стрелица тамо према „А“ што иде то су ти војници који су отварали ватру по нама, који су испалили РТГ и мене ранили овде код „Гавриловића“, значи на „А“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, само да објаснимо. Стрелица која показује то је правац кретања куда је?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па плаво је стрелица кретања колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи колона је излазила, она је већ у том тренутку изашла из раскрснице када су почели да пуцају на Вас, тако хоћете да кажете?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су изашли?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Изашли су били, неки су остали, неки су пролазили, а неки су долазили, значи већина...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да објаснимо још једну ствар. Где је дошло до закрчења, где се зауставила цела та колона?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па колона се највише зауставила овде у самој раскрсници јер они су са почетка плаве ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи стала је у самој раскрсници?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Јесте, са почетка плаве линије, значи овде, они су негде ту има технички преглед и запуцали, а ови што су прошли они су наставили пут. Неки су наставили пут, неки су стали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су стали? Да ли знате зашто су стали?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су стали? Јесу ли стали или су били заустављени, јесте ли видели?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па нису били заустављени него су једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сами су стали?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па јесте, сами су стали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви добили било какво наређење везано за употребу оружја док колона пролази?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Ма имали смо наређење само да не би ко отварао ватру, то нам је било речено „немој да би ко отварао ватру“ и тако смо и ми пренели оним ближим код себе што је било, сви смо значи викали у тој раскрсници „немој да ко пуца“ и то је једино наређење које је било, значи да се не би отворила ватра по колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, само већ кад смо овде да поставим једно питање. Каже „који су били ближе раскрсници“, ко је то био ближе раскрсници од вас?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па било је ту још полицајаца који су дошли, мислим кад се чуло да колона пролази да би се обезбједила од цивилних возила и од пјешака раскрсница било још пришло полицајаца, не знам, код мене је било можда једно седам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су ти полицајци пришли? Јесу ли били из Ваше јединице или из неке друге?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па било је и из других јединица, било је још полицијских станица Ши село, била главна полицијска била је Сјењак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сви су били ту око раскрснице?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па нисам видио све, видио сам оно што је било код мене, значи нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само то. Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Пре него што сте Ви лично отворили ватру, да ли сте чули било какво наређење које би Вас понукало да отворите ватру?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па није ту било наређења, од силне буке, турирања мотора и не би се ни чуло сигурно јер су ту били транспортери, тенкови, шта ја знам, камиони. Нисмо никад чули никакво наређење.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А зашто сте отворили ватру?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па отворио сам ватру једноставно што је била отворена ватра на мене, значи морао сам се бранити и бранити оно људства и цивила што је било иза мене у згради.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Ви у том моменту знате где се налази ваш командир?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не, нисам знао, вјероватно је негде у станици био.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте уопште непосредно пре отварања ватре и док Вас нису одвезли у болницу комуницирали са својим командиром, односно да ли сте га уопште видели или чули до тад у том времену?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Нисам, ујутро смо добили распоред тако да нисмо имали никакве везе, ни моторола, ништа, нисмо се чули, нисмо се ни видели тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, морам опет да питам. Сад сте рекли да сте ујутро добили распоред, какав сте распоред тог јутра добили?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па то је онај распоред нормалан сваког полицајца патрола око Мале пијаце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то вам било нормално да стојите ту на тој раскрсници тада?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па то су нормални задаци који се добију кад дођеш у смјену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и раније обезбеђивали излазак јединица на овај начин?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не јединица нисмо, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске, јединица војске која је излазила?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: То је био наш реон, то је био наш реон где сам ја сваки дан обилазио Малу пијацу, раскрсницу Брчанска малта и онај горњи дио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је обилазак, него Вас питам да ли сте и раније као што кажете да сте били на раскрсници затворили пролазе, је ли се тако радило и раније кад су пролазиле друге јединице?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Није моја јединица учествовала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ваша јединица, него војне?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Изволите.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не, не.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте тог 15.05.1992. године у било ком моменту чули од било кога реченицу која гласи „На ватру одговорити ватром“?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Нисам никад, јесам негде 1995. на јавном гласилу са једног скупа чуо да је била команда као од Мехе Бајрића „на ватру узвратити ватром“, то је нама било смјешно јер се десило после, а никад у животу таква наредба није ни постојала, нити сам је ја чуо.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Ви тог момента кад се догађај дешава имате сазнања где се налази и шта ради Илија Јуришић?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не, нисам имао никаква сазнања, нисам ни познавао чак Илију Јуришића.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте након догађаја, па до хапшења Илије Јуришића када су сва средства информисања то објавили, имали сазнање да било ко повезује име Илија Јуришић са дешавањима 15. маја 1992. године?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени, да ли имате Ви неких питања?

Опт. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Плавшићу, ја сам Милан Петровић, заменик тужиоца за ратне злочине у Београду, па бих имао ја неколико питања да Вам поставим, уколико можете Ви одговорите. Ја сам разумео да сте Ви били у као члан неке патроле, али нисте се изјаснили у тој патроли, каква је Ваша улога била, ко је руководио том пат ролом, ко је био главни?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па вођа смене ја не знам тачно његово име, не сећам се, било је поодавно, био је један од нас тројице који смо били у тој патроли, јер су патролирала по тројица. Значи један од ове двојице који је био, не могу, да ли је Хасрет, да ли је „Хаско“ смо га звали, мислим да је он био вођа овај патроле. То је вођа патроле могао бити сваки полицајац који хоће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тој патроли у којој сте Ви били, да ли је било активних полицајаца?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се сећате, како се зову та друга двојица?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Ја мислим да је био, тешко ми се сетити имена, овај, мислим да је био Зоран и да је био Хасрет, „Хаско“ звани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте на око једно сат времена пре него што је војска изашла и то се догодило на Брчанској Малти, били обавештени да војска излази. Од кога, од кога сте били обавештени, ко вас је обавестиоо?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Од командира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког командира?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Од командира станице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то Мехинагић Пашага?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Пашага, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како Вас је обавестио, којим путем?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Послао је курира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте се Ви тада налазили када сте добили то обавештење?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Можда овде доле испод, видите, имате вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема да види, него реците.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Негде око мале пијаце, значи била је близу и постаја, био је и рејон тако кратак да курир је једноставно дошао и казао да се морамо мало пребациоти горе према раскрсници да нам не би ова возила пролазила горе кроз раскрсницу, јер треба некаква војна колона да изађе, тако је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од вас тројице у тој патроли имао радио-станицу?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви ту где сте се налазили могли да видите почетак изласка колоне ЈНА?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Нисам Вас разумео, почетак изласка?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, чело колоне?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не, чело је прошло поред мене, а почетак изласка нисам могао видети.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можда се нисмо разумели, почетак изласка колоне је вероватно по језичком тумачењу онога што ми говоримо, у моменту изласка из касарне „Хусинска буна“. Али ја Вас питам и хоћу да знам, да ли сте Ви видели чело колоне када је пролазила поред Вас ту где сте се Ви налазили?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па јесам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био на челу колоне, које возило?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па не могу се баш сада сетити које возило, ја могу набројати оно што се у моменту, овај, читава колона чинила, били су војни транспортери, камиони, „130“, „120“, биле су праге, значи било је и камиона, где сам ја видео, где су заврнуте цираде, једно тридесет сантиметара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у тој колони било полицијско возило?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па јесте било полицијско.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се оно налазило?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Оно се налазило чини ми се на челу колоне и оно је прошло већ, колона је била прилично развучена, па тако да ми нисмо баш овај обраћали пажњу на цивилна возила, значи, за мене у том моменту полиција која је ишла испред колоне, вероватно, да ли је војна, да ли је ова наша, ја немам појма, али вероватно је ишла испред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте се Ви померили мало од пијаце, овамо до улице и правца куда излази колона возила ЈНА, је ли ту било припадника полиције, припадника територијалне одбране?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Полиције јесте било, а територијалне одбране није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су ти припадници радили на том месту када сте Ви дошли?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па вероватно су дошли да обезбеде раскршће овај од саобраћаја и од цивила, то је био нормалан радни дан, где су се људи кретали улицом, не знајући да ће доћи до било чега. Значи, видели смо када излази војна колона, где се још наговештава да има пијаних, јер чула се пуцњава нешто мало прије из касарне, одозго, значи нормално да се једна раскрсница, овај, отчепи од цивилних возила и од цивила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви неку радњу предузели доласком на лице места склањања цивила, пешака, са улице, тротоара?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па у том моменту што је наишло када сам ја горе ститао, вратио се овамо из ове зграде где сам ја сам као рањен прешао, значи где је био овај ресторан „Талија“, а да иду са друге стране да обиђу колону, да обиђу раскрсницу, а ова возила смо враћали и усмеравали другим путем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било возила, пешака?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па било је, било је у том моменту овај до тога било је, овај, возила која су долазила од мале пијаце, одоздо значи, према раскрсници, не превише, али било је цивилних возила онде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од Вашег доласка на то место после померања са места где сте добили наређење, колико је протекло времена па док није наишла колона?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па не могу Вам тачно рећи, али једно можда педесетак, 45 до 50 минута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту на лицу места када сте дошли после пријема наредбе, да ли је ту постојало неко лице које је командовало, да ли сте га уочили, видели?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли успостављате Ви контакт са тим припадницима полиције који се већ налазе на лицу места пре Вас?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па нисмо неки контакт имали, само смо рекли, где сте, шта радите, ето тако, настављамо наше активности, једноставно поздрав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту где сте дошли да ли сте приметили да ти припадници политице имају различите униформе или су сви били једнообразно обучени?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па ми смо, моја станица је нешто овај резервних станица полиције, имали смо плаве униформе, значи међутим биле су оформљене маневарске јединице у Тузли које су носиле шарене униформе. Било је разлике у униформама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је наишло чело колоне ЈНА, после колико времена је запуцало, да ли је то било одмах?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па није одмах, није одмах, можда они су пролазили можда једно пар минута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је возила прошло овај из колоне ЈНА поред Вас па сте чули ту пуцњаву или запуцало на Вас како сте рекли?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па сада не сећам се тачног броја, али око десетак возила сигурно је прошло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте приметили да у колони има неки међупростор, мало већи, да возила нису у правилном распореду у колони излазе?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па била је развучена прилично колона, то сам рекао малопре, овај, прилично развучена, што значи није у групи и већ није нормално излазила, са мог аспекта који ја познам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи да сте приметили прекид у колони?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е у односу на тај прекид, можете ли да определите време пуцања о коме говорите?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Није се радило, пазите, ради се о једној краткој видљивој линији коју сам ја видео у проласку, раскрсница није велика, тако да не бих могао рећи о времену ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас разумео, када је било пуцања о коме говорите пре прекида или после прекида?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: После прекида.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како сте објаснили овај то можете ли мало детаљније, кажете да су запуцали на Вас, како је то изгледало?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па, то је мени први пут у животу да сам се нашао у таквој ситуацији. Мени је веома ружно изгледало пошто се то налазило у насељеном делу града, нормално да сам био у војсци и знам да није лако наоружање испалило те метке, био је један дуги рафал који се овај проломио Тузлом и меци су зазвиждали преко нас и ми смо залегли и на ту ватру узвратили ватром.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Интензитет те пуцњаве какав је био, жесток, спорадичан?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па жесток је био, али није дуго трајао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Појединачан, рафал или?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Рафал је био, од првог пуцања је био дуги рафал.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са овим припадницима који су били ближе овај улици, ближе том путу којим пролази колона ЈНА?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па они су онда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су они урадили?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Припадници армије или наши?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Припадници овај јединица којима сте и Ви припадали?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па вероватно су урадили оно што сам и ја, залегли и отворили ватру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То су Ваша размишљања, мене интересује јесте видели шта су они учинили?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па видео сам ове близу себе, а оно даље нисам видео. Ови што су били код мене, исто су поступили као и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви доласком на лице места приметили да ту има неких запрека?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Грудобрана?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се налази неко специјално возило?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се налази негде јежеви, јесте видели?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Није било у раскрсници, није било јежева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте могли да уочите одакле је све долазила ватра из наоружања?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било по Вама или неким другим циљевима?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па било је, тада је почело да пуца се и по зградама и по балконима и по дрвећу, наиме, ватра је долазила онда из свих смерова, јер су им камиони били прошли овамо према, сада куда се кретала колона, према Бијељини, кренули су и према селима овамо и испречили су се једноставно, војска је искакала и отварала ватру по нама, исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када они искоче, војска из возила, куда они иду?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па вероватно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где они проналазе заклон?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па нису долазили нама, али сам касније чуо да су негде по тим зградама исто и они залегли, за жардињерама тим овај да су отварали ватру. Ја их нисам, мени није дошао ниједан, јер сам ја брзо рањен и евакуисан са тог места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте Ви схватили то искакање из возила, због чега је то било, да изврше напад на вас или можда из неког другог разлога?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па вероватно, ја немам појма, али једноставно када се отворила ватра било је вероватно погођених возача који су се онако препречили, па нису други могли проћи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви имате сазнања да су поред тог пута и правца куда је излазила колона ЈНА; била постављена митраљеска гнезда, снајперска гнезда? Знате ли нешто о томе?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не, ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да су се налазиле неке ватрене тачке на зградама у близини Брчанске Малте?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па можда је неко од полицајаца попео се ради прегледа, овај, свега, али сумњам, ја нисам видео ништа нити знам о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да је излазак колоне ЈНА сниман камерама?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Да, знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како то знате?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па гледао сам после овај, 15. маја на годишњици Брчанске Малте, овај, гледао сам колону како излази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А пре тога нисте знали, у време тих збивања?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте тога дана започели смену у колико сати?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: 7 ујутру, има неки прекид нисам Вас разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је прекид.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Нисам ни ја Вас чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Аха добро, овај, рекли сте да сте почели смену тога дана 15. маја 1992. године у 7 сати ујутру. Па ме занима, колико вам траје смена?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Од 7 до 7, значи радило се по 12 и онда два дана се ради по 12 сати, прва, друга и онда се два дана одмара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Такође сте одговорили да сте раније упознати са тим да су колоне ЈНА пролазиле кроз Тузлу, а да Ви нисте имали неких задужења у вези са тим проласком и изласком. Како објашњавате да сте добили задужења баш тог 15. маја за такође један од тих излазака колоне ЈНА?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па вероватно што сам био у том сектору, то ми је био рејон одговорности, овај Брчанска Малта и вероватно због тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ми баш најјасније, то шта сте хтели тиме рећи.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па ту сам радио сваки дан, значи то је била зона моје одговорности, на спречавању ремећења јавног реда и мира, значи то је моја путања негде овде до краја ове зграде, до краја пекаре, мала пијаца и кула „Д“ и „Ф“, то је био рејон моје зоне одговорности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На крају желим да Вам ставим примедбу, да је одбрана испитивала сведока на околности скице која представља или помоћно средство или неку близу врсту доказа, а која није достављена другој страни, како то предвиђа Законик о кривичном поступку. Тако да тај део исказа сведока треба изузети из његовог казивања на данашњем главном претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да ми нисте дозволили да ставим примедбу током испитивања, односно унакрсног испитивања што сматрам да имам право, јер овако испада да је касно, сада је онда примедба на вођење кривичног поступка, јер ако је унакрсно испитивање онда се држимо одговора који је сведок дао. Сведок ниједног момента није

поменуо било каквог припадника ТО, нити је било када именовано ту колону која је излазила, колоном ЈНА, а Ви сте то дозволили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли сте чули питање како је формулисано, питање је, да ли је постојао неки, ако то може?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта су радили други припадници полиције и ТО у раскрсници, то је постављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је унакрсно испитивање, има право да поставља, добро. Само Ви ставите примедбу, немам ништа против. Сада ћемо ми да поставимо још нека питања. Што се тиче овога што сте сада изјавили, можда нисте разумели довољно добро тужиоца, било је питање, да ли сте раније значи када су излазиле јединице ЈНА, или пролазиле, имали посебно неко задужење, да ли су Вас раније обавештавали изаћи ће та и та јединица, направите заштиту да грађани не приђу?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па то сам ја већ једном рекао, онда сам им рекао да се мало склоне, јер вероватно је неко предводио те колоне, овај, неко други је имао надлежност да проведе војне колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте се раније склањали када је наилазила колона?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се овог пута нисте склањали, што сте овог пута сви стали око пута куда се креће, ко Вам је то пренео да мора тако да се поступи? Да ли је то неко наређење било?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Није било наређење, мени је мој командир рекао да се принмакнем овде раскрсници, јер наилази војна колона да не би било каквих нереда, да се мало више обрати пажња на ове цивиле и возила цивилна која су долазила из оног смера који сам већ споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте раније затварали раскрсницу када су пролазиле друге колоне?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па вероватно је затварана као и овај пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан, два раније је изашао пиротски батаљон.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада имали неко, да ли сте тада обратили пажњу, тада излази читав батаљон са пуним наоружањем.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Јесте, само сам ја имао тада овај другу зону, исто доле негде код пивнице смо скретали овај возила тамо према новом мотелу, овај, ка јужној магистралу. Био сам ниже значи од ове раскрснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте да када је започело пуцање, да не знате одакле је кренуло пуцање, само да су изнад Вас пролетели меци, тако кажете?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не, ја сам рекао, овај, пуцњава је кренула тачно из колоне негде од техничког центра који се налази овамо горе иза ове зграде, лево према касарни, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, изнад, више Вас је кренуло значи по томе испада да су они пуцали из камиона, који је био још није дошао до места где се Ви налазите?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако кажете, значи да је пуцано негде из, па јесу били иза тог камиона још нека возила?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па били су транспортери, било је још камиона, ја не знам са којег је тачно пуцано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменули сте неке тенкове, ја овде колико видим и на сликама, и на овоме, да није било тенкова у колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Транспортери, нису тенкови, транспортери су били, биле су праге уствари, праге и транспортери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте ова пуцњава малопре исто сте изјавили, да то није било из пешадијског оружја, колико сам Вас ја разумео. Из ког оружја је онда то запуцало?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: То се радило о жешћој ватри, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам само објасните шта мислите под жешћом ватром, шта је то пуцало по Вама?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Ја сам био војник значи, добро када се пуца из аутоматске пушке, када се пуца из ручног бацача, из тешког митраљеза, значи постоји од „53“ горе „бровинг“ и ово, један од тих митраљеза је сигурно био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи митраљез.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже залегли сте на земљу тада када је почело пуцање.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога сте Ви отворили ватру ако су ови камиони за које кажете да су пуцали на Вас из камиона, били више Вас? Ови камиони који су пролазили крај Вас тада нису отварали ватру, ти војници који су били у њима? На кога сте онда ви отворили ватру, ако ови нису пуцали, они се налазе испред вас?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај је више Вас камион, значи он још није дошао до раскрснице где се Ви налазите? На кога ви отварате ватру?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па напред камиона придлазећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на ове који су били испред Вас, значи шта пропустили сте ове да прођу?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па они су већ прошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај камион из кога је отворена ватра, јесте видели ко то отвара ватру?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Нисам га лично видео, нисам могао у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам, јесу биле подигнуте цираде на камионима, спуштене цираде?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па јесу подигнуте, јесу сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи биле су подигнуте цираде.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да ли је тога дана 15. маја била нека наредба да се склоне грађани са делова зграда односно из станова који су окренути према Брчанској Малти, да ли Вам је познато то?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли је можда полиција ишла и саопштавала то грађанима да се склоне тога дана?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте били рањени. Где сте били рањени, то нам нисте једино објаснили какве сте повреде имали?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Па ја сам малопре рекао ова тачка „Б“, црно, је ли имате Ви ово овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то, не питам Вас то, сада са овог него, како сте били раније, са чим; јесте од гелера или од метка?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Од гранате ручног бацача, значи негде на улазу у Гавриловић, био сам теже и лакше рањен, јер су ми страдале артерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега, од гелера?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Од гелера, од више гелера, јесте и на десној нози ми је пресекло артерију али било је негде око 20 и нешто гелера у мом телу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где сте се налазили, јесте видели после, јесу неки камиони експлодирани касније, док сте били Ви присутни?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Нисам ја, овај, нисам био у том моменту када су камиони експлодирани, али било је експлозија, то сам касније гледао на снимку, овај, јер сам ја морао се пребацити прелазити горе до Градине, овај, било је велико крварење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко неко питање за овог сведока? Нема.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли. Само да Вас питамо, пре него што Вас отпустимо као сведока, имате ли трошкове за данашњи долазак у Суд Босне и Херцеговине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имам, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, путне трошкове?

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Да.

Сведок захтева путне трошкове за долазак у Суд Босне и Херцеговине.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одобравају се трошкови сведоку Плавшић Рефику у износу од 32 ЕУР-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све, хвала Вам.

Сведок РЕФИК ПЛАВШИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Ако може сада да уђе сведок Јахић Хамдија. Пре него што дође сведок, само да вам саопштим, да ћемо морати у пола три, ако наставимо и даље саслушање сведока, да прекинемо за десет, петнаест минута, да направимо паузу само због потреба другог већа од петнаест минута само, јер држимо две суднице, тренутно заузете па ће бити пауза значи до пола три. ако овај сведок дотле успе да да свој исказ, ако не, онда ћемо направити паузу.

Судија Суда БиХ Дарко Самарџић: Следећег сведока кога ћемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли смо Јахић Хамдија.

СВЕДОК ХАМДИЈА ЈАХИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли се чујемо?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Добар дан, чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јахићу, позвани сте овде као сведок, у својству сведока.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ћемо да узмемо Ваше личне податке. Јахић Хамдија од оца?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Пашана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте кад и где?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: По занимању сам [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Место пребивалишта?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде окривљеног познајете Илију Јуришића?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Окривљеног баш тако лично не познајем али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте у завади?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Али виђао сам га преко средстава информисања и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у завади нисте са њим?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити у каквом сродству?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, исто тако не морате да одговарате на питања која Вас односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења или материјалне штете. Разумели сте ово?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да ли Ви пред собом имате текст заклетве, видим да овде имате?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете прочитати тај текст заклетве молим.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Заклетва сведока, заклињем се, изјављујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не онда то, само, ево ја ћу Вам рећи нашу заклетву, морате ову, ја сам мислио да је ова. Поновите за мном, заклињем се својом чашћу.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Да ћу о свему што будем пред судом питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: И да ништа у вези тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сам реко Ви сте овде позвани у својству сведока од стране одбране, овде се води поступак против Илије Јуришића због кривичног дела употреба недозвољених средстава борбе, ради се о

догађајима на Брчанској Малти дана 15.05.1992.године, Ви сте овде предложени као сведок ако сте тога дана били на лицу места, објасните где сте били, шта сте радили, шта сте видели као, када сте били ту присутни. Ето прво то, после ће Вам постављати питање прво бранилац а затим и други учесници у поступку. Изволите.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Био сам у својству полицајца у маневарској јединици у Тузли, која је била један дио тог људства је био на Брчанској Малти а остали дио људства је био кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните нам како сте ту дошли, шта сте тога дана радили, да ли сте имали неко наређење, шта сте имали као задатака, како је почело пуцање, ето то?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја сам био у резервном саставу полиције од 20.09.1991.године, у маневарској јединици сам био од 27.04.1992.године, моја је јединица радила на обезбеђењу јавног реда и мира, безбједан проток војне колоне која је пролазила кроз Тузлу. На Брчанској Малти сам се нашао ту 1.05.1992.године, сат времена пре избијања сукоба тог и задатак нам је био да обезбједимо миран проток војне колоне која је излазила из касарне „Хусинска буна“. Је ли довољно то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се десило, зашто није прошо миран проток, ајде?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: А, десило је се то, колона је пролазила из касарне „Хусинска буна“, међутим ови, ево ја имам овде на овој мапи, на скици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми немамо ту скицу ни мапу.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми немамо, а видим да бранилац има све те мапе и скице које нама није доставио пре, то ми опет ништа не значи, то је иста та скица само сада ми то тренутно не значи ништа, не постоји за другу страну у поступку. Испричајте Ви шта се десило, пустимо скицу.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја имам скицу, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, можете да се Ви подсетите како сте били.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: 15.маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А испричајте нам шта се десило.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: 15.маја 1992.године, у тренутку док је колона из касарне „Хусинска буна“ пролазила кроз раскрсницу Брчанска Малта у правцу Бијељине ја сам се налазио у зграду познату као блок „Д“, ево на скици можете погледати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора скица, само нам испричајте, јел немамо, друга страна нема ту скицу, само испричајте шта је било.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Као блок „Д“, то је зграда, насеље Сењак, колона је пролазила без икаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините да Вас питам, да ли Ви то нешто читате?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Не читам, него то је скица ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видим гледате нешто доле па Вас питам да ли читате или износите своју.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Не, не, не читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: И колона је пролазила безбједно, међутим транспортер један који је се кретао у правцу према Бијељини он је почео да пуца по зградама и по људству. Ја сам се налазио крај зграде „Д“ блока, где су били постављене ту вреће напуњене песком да би заштитиле доле подрумске просторије од евентуално пуцњава или метака неких који би долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли очекивали да ће доћи неки меци кад сте ту поставили?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Не, нисмо ми очекивали ништа да ће доћи, ја у том тренутку нисма очекивао да ће доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи то је било постављено кад, те вреће?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па то. Молим? Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су биле постављене вреће?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па те су вреће биле постављене можда дан један пре ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: И ја сам се кад сам видио да транспортер пуца из покрета, у покрету значи који је кретао се према Бијељини, десетак метара пре раскрснице за Бећаровац, отворио је ватру по мени и по згради горе. Ја сам залегао иза тих врећа, ја сам имао аутомат који сам дужио нормално у МУП-у можда је било двадесетак метака и ја сам испуцао тај оквир муниције колико је било у њему из лежећег положаја иза тих врећа. Међутим тај транспортер је и даље кретао се према правцу Бијељине, наставио је са пуцањем. После кад је почела пуцњава, значи пуцњава је почела са обе стране, након десетак минута ја сам се повукао у склониште те зграде јер та је зграда имала склониште ту, након можда десет, петнаест минута дошло је до пуцњава од тих запаљивих граната које су биле муниције у камионима. Повремено сам ја излазио из тог склоништа, односно из те зграде и гледао шта се дешава на улици, тако да сам видио да су та запаљива средства горела, да је се пуцало, те гранате које су биле у тим камионима. Ту сам петнаести на шеснаести провео читаву ноћ ту, и после тога сам отишао у сједиште моје јединице која се налазила у „Партизану“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то све што има?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: То је све што имам да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево прво ће Вам поставити питање бранилац, па ће онда и друге странке у поступку. Изволите браниоче.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Рекли сте да сте Ви припадник маневарске јединице?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја сам био припадник Министарства унутрашњих послова, односно припадник полиције од 20.09.1991.године.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Али тог тренутка 15.05., сте у саставу маневарске јединице?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Да, 15.05.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Које маневарске јединице?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:То је била друга маневарска јединица којој је био командир те јединице Нико Јурић.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можда знате, да ли се сећате ко су Вам друге старешине биле у тој јединици?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја у тој јединици само знам за командира станице да је био Јуро Никић, не могу се сјетити других, он је био тај командир.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Рекли сте да сте били у резервном саставу тако што сте од раније били у ратном распореду у резервном саставу полиције, јел, јесам ли добро разумео?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Да, јесам, јесам.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Та Ваша јединица којој припадате 15.05., да ли је она муслиманско-хрватска оружана формација или нешто друго?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Та јединица није била муслиманско-хрватска него у тој јединици чак је било и срба, хрвата и муслимана, значи национална структура је била подједнака и ми смо били у тој јединици се слагали, нормално живели смо као браћа малтене, као једна породица.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у наоружању Ваше јединице осим пешадијског наоружања постоје зоље или снајпери, ручни бацачи или тако нешто?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Ми у тој јединици нисмо ништа имали нити је то постојало, него је само било аутоматско наоружање, то 7,62 аутомат тај који смо имали и тако.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у том моменту док сте припадник маневарске јединице имате сазнања да било ко од цивилног или неког другог руководства Тузле планира напад на касарну или на јединицу која се налази у касарни?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Не, не.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате било каквих сазнања да се воде некаквих преговори између цивилних и војних власти Тузле?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Немам ја сазнања тог, нисам.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте чули да постоје некаквих преговори или договори између државног руководства на нивоу да ли БиХ или на нивоу бивше Југославије односно Република бивша Југославија?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нисам ја чуо о томе ништа нити ме је то толико интересовало, јел сам био тад, полицајац сам био, обављао своје полицијске послове и вратим се кући и тако.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Која је основна задаћа била те маневарске јединице?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Моје маневарске јединице и као мене лично припадника маневарске јединице била је задаћа да све колоне војне које су пролазиле из правца Хрватске су пролазиле кроз Тузлу, и наша је била задаћа да те јединице прођу безбједно кроз Тузлу.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То је у односу на јединице које пролазе, а да ли су осим некаквих задаћа везаних за војску, да ли сте имали неку другу, неке друге задатке?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Не, ми нисмо имали задатке за војску, него је с нама радила војна полиција, која је, радили смо на пунктовима тим, на тим већим раскрсницама. Ти војни полицајци, ми смо имали коректну сарадњу са њима, кажу они нама кад наиђе војна колона, резервисти пијани, ви се склоните а ми ћемо завршити дио посла са њима.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је Ваша јединица имала било каквих задатака по питању безбедности личности и објеката или нечег другог у Тузли?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нисмо ми имали, ми смо само имали радили смо оно полицијске послове редовне контроле, по граду ходали, очуавали јавни ред и мир и тако, да не би дошло до нарушавања јавног реда и мира.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте до 15.05.1992.године, имали било какве проблема Ви лично или јединица у којој припадате са припадницима војске стационаране у „Хусинској буни“?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нисмо ми имали никаквих проблема, они су ја као што сам мало прије рекао, они су радили са нама и тако да су они што се тиче нас безбједно излазили из касарне. Излазили и долазили.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад Ви сазнајете да ће ЈНА напустити БиХ?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја сам. Кад сазнајем? Сазнао сам 15.маја, можда 14.маја да ће отићи из БиХ грађани који нису држављани Босне и Херцеговине, значи грађани Србије и Црне Горе, а док ови остали грађани који су држављани БиХ да ће остати ту у Тузли.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да сте Ви имали или нисте имали сазнање да ће се и касарна комплетна испразнити?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја нисам имао сазнања тада да ће касарна се испразнити.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад сте сазнали да се касарна напушта?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Сазнао сам да ће касарна бити испражњена можда сат времена прије догађаја који се десио 15.маја на Брчанској Малти.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Рекли сте да сте доведени тамо на зону Брчанске Малте, како сте распоређени линијски или по дубини?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ма не нисмо ми линијски распоређени, ми смо распоређени поред ових зграда и поред цесте су били полицајци, ми смо, ми нисмо ту доведени да смо линијски, дубински распоређени, него стајали смо тако како се гдје ко нашо јер ми нисмо уопште мислили да ће доћ до те пуцњаве, да ће доћ до сукоба тог.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте добили некакво генерално наређење везано за поступање припадника маневарске јединице у тренутку кад пролази војна колона?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нисмо имали никакво наређење него нам је само, односно речено нам је колона безбједно прође кроз Брчанску Малту према правцу Бијељине.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је било какво наређење по питању употребе наоружања?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Није никаквих било наређења.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Рекли сте да сте употребили своје оружје, да сте испалили тих двадесетак метака које имате у аутомату, да ли сте их испалили зато што Вам је то неко наредио или из неког другог разлога?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Не, мени нико није наредио него сам ја видио тај транспортер који је у покрету пуцао по нама, то је био противавионски митраљез, ја мислим 12,9 милиметара и он је пуцао по, значи пуцао је по зградама околу мене, а у колони се кретао у кругу који је био причвршћен на том транспортеру и пуцао.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Ви у том моменту имате сазнања где се налази ваш командир?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нисам имао никакво сазнање где се налази.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте га уопште видели у току тог дешавања?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нисам га видио нити сам знао где је.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте тог 15.05.1992.године чули на било који начин и од било кога неку реченицу која би гласила „на ватру одговорити ватром“?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нисам чуо. То нисам чуо.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли сте чули након 15.маја 1992.године да се помиње та реченица „на ватру одговорити ватром“?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нисам то чуо, то ми је, хоћу да Вам кажем то је било наком можда десетак година, дванаест, то ми је било смјешно кад сам то чуо преко средстава информисања.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Зашто Вам је то било смешно?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па зато што нисам чуо никад то да је ко наредио тако нешто.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли тог момента кад се све то дешава, дакле 15.05.1992.године имате сазнање где се налази Илија Јуришић и шта ради Илија Јуришић?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Ја нисам знао, нисам знао где се налази нит сам га ја познавао, вјерујте ја и од '91.године када сам био у МУП-у ја нисам уопште знао тога човјека, него сам чуо после кад се то десило и после рецимо 10-15 година чуо сам за њега и тако.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени да ли има неких питања, господине Јуришићу? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Јахићу ја сам заменик тужиоца за ратне злочине па бих Вам ја поставио неколико питања. Рекосте да сте Ви по професији наставник разредне наставе. Јел то тачно?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Да, да, тренутно у пензији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сећате ли се кад се завршила школска година те '92.године?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:'92.године тад су дјеца ишла, то је било 15.јуна кад се школа завршила, дјеца су нормално ишла у школу, мајке су водиле дјецу у обданишту, то је био нормални радни дан за грађане Тузле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам разумео који месец сте рекли 15-ти?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:15.јуна се завршава школска година код нас у Тузли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да. Те '92.године кад се то збило кад се завршила школска година?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Па дјеца су и даље ишли у школу, значи школа је ишла, нормално се кретало у школу, ученици сунормално одлазили у школу, није нико мислио да ће доћи до тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта би сте Ви могли да одговорите ако Вам кажемо да ми имамо писмене податке, документацију, доказе да је се школска година завршила 15.маја?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Ја у то не вјерујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Мислим то је мој лични став ја у то не вјерујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ви сте сведочећи данас употребљавали неку скицу.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А и претходни сведок је употребљавао и он неку скицу.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ту скицу је овде бранилац предавао суду непосредно пре Вашег сведочења па да Вас питам одкуда Вама та скица? Јесте ли је Ви направили или Вам је неко дао?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па ми смо ову скицу, добили смо ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте добили?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Од Синана Алића. Не, не, та скица је сателитска скица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега сте добили ту скицу?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Не да би ми Вама путем видео линка показали гдје сам се ја у том моменту налазио кад је избио сукоб на Брчанској Малти и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви приликом добијања те скице разговарали са Синаном Алићем о ономе што ћете сведочити?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нисам. Нисам ја разговарао, него сам ја тражио да Вама могу показати преко путем видео линка, пошто нисам директно у судници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте Ви тражили ту скицу?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Тражио сам од Синана Алића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто сте тражили од Синана Алића?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па тражио сам зато да Вам могу показати гдје сам се ја налазио у том тренутку кад је дошло до пуцњаве и из којег правца се кретао тај оклопни транспортер који је имао на себи противавионски митраљез.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто нисте тражили ту скицу од некога другог?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Зашто? Па зато што је он ови ради на томе предмету и он је у „Истини, помирења и правде“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком смислу ради на том предмету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да чујемо сада.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Не, не, он је у Фондацији тој „Истине и правде, помирење и правде“. Јер ја сам ту могао скицу и сам да направим себи, знате, да је извучем са сателита и да урадим то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то сте могли а нисте, због чега?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нисам, па немам ја тих средстава, немам, нисам имао овога копир апарата и тако, требао сам отић у општину да ми изваде скицу те раскрснице и тог јел ја то немам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли на тој скици коју Ви имате испред себе има уцртан пут изласка колоне ЈНА?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја сам уцртао тај пут, има пут, да би Вама лакше показао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте Ви одредили објекте на тој скици, који су то објекти, како сте их идентификовали?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па знам ја те објекте јер ја ту живим, ја ту живим на Брчанској Малти, улица Бећарац, то је одма ту, ту сам се и родио, знам кад су се објекти правили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате сазнања да је Синан Алић и другима дао те скице?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Немам ја сазнања о том. Не, не, на иницијативу мене, мене, ја сам Синану замолио да ми да, знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви ту скицу прослеђивали некоме?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Нисам ја никоме прослеђивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никоме другоме нисте давали?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Нисам, па имам, Синану сам дао рецимо тај један примјерак ове скице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Синану Алићу дали скицу на којој сте Ви претходно уцртали правац кретања колоне или сте дали празну скицу?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Не, не, ја мислим да има на тој скици уцртано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам разумео да ли сте је дали?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Има, има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Има код њега уцртан тај правац кретања те колоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уцртан је правац кретања на скици коју има Синан Алић, поклапа ли се са скицом и правцем кретања који сте Ви уцртали?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Па ја мислим да се поклапа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да разјаснимо, да ли је Синан Алић уцртао ту скицу или сте Ви уцртали ове?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па не, ја сам то уцртао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то уцртали?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то сами уцртали, и место и све?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па нормално. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово све што стоји на скици. Добро.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја сам давао Синану ту скицу да он Вама покаже тамо да је то идентична скица са мојом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да објаснимо, господин Синан Алић је био сведок у овом поступку раније, тренутно није предложен да се непосредно саслуша, сада он присуствује суђењу, значи он није странка у поступку.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Не знам ја за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви испратили колону ЈНА и 14.маја '92.године кад је излазила из Тузле?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте у вези с тим добијали никакав задатак?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ:Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Објаснили сте на питање браниоца да су требали из Босне и Херцеговине отићи припадници ЈНА који су српске и црногорске националности, кад сте то сазнали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратићемо после, али речено је да излазе српске и црногорске националности а да ће они који су у Босни остати у Босни.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија, сведок је рекао да је речено да излазе припадници војске из касарне који нису држављани БиХ а не српске и хрватске националности и не знам које друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро чућете у. Изволите питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли у вези тога нешто да објасните, кад сте то сазнали?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па не могу Вам ја објаснити, ја се вјерујте да и не сећам тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте то сазнали пре 15.маја или на дан 15.маја, то ме занима?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па пре можда једно два дана од 15.маја. Овако из средстава, преко радија и тако то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви разумели питање које сам Вам ја поставио па сте одговорили. Да ли је смисао тог Вашег одговора оно што сам ја питао или ме можда Ви нисте разумели пошто бранилац има одређену примедбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде дајте питање, видим да сведок не разуме питање.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја, нисам разумио питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли да сте пре 15.маја сазнали да из Босне и Херцеговине треба да оду припадници ЈНА који нису држављани Босне и Херцеговине. Да ли је то тачно, јесам ли ја Вас правилно разумео?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Да, који нису држављани Босне и Херцеговине, а они који су држављани БиХ они ће да остане ту, мислим то је мој лични интерес, односно став.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Од кога сте то сазнали на који начин је допрло то сазнање до Вас?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: То је било преко, мало сам чуо нешто преко средстава информисања и тако, мислим то ме толико није ни интересовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада 15.маја '92.године, кажете не знате где је Ваш командир био у том тренутку напада, разумео сам, а да ли Вас је непосредно пре тога обилазио можда?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Није, није нас обилазио јер није било потребе да нас обилази, јер ми кад излазимо на посао и полицијске послове обављамо, ми знамо шта је наш задатак, шта да радимо и нема потребе да ме обилази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево још нека питања ћу Вам ја поставити.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Хало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете ме. Ево још нека питања ћу Вам поставити. Кажете.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Не чујем добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете сад?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Е сад чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете знали сте шта је Ваш посао тога дана. Јел то био редован посао који сте имали?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па редован, нормално, полицијски посао редован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете сазнали сте да колона излази сат времена пре тога?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да излази колона?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па чули смо горе из касарне како треба да изађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нико Вам није јавио да излази колона?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте пре тога. Па како сте онда знали где сте заузели тај положај код те зграде блока 40, јел то било редовно да ту стојите?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Не 40. Ма не уопште како редовно, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што сте онда ту стајали тог дана?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па ја сам се кретао ту, значи нисам био баш ту код тог блока „Д“ на самој ивици те зграде, него сам се кретао лијево, десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моје питање да ли сте добили неку наредбу у вези изласка јединице ове?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које је било Ваше то задужење тог?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па наше је задужење било да пропратимо колону да изађе мирно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи имали сте неко задужење, сад сте рекли да сте имали да пропратите колону да изађе мирно.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја, значи да изађе мирно без икаквог инцидента, без, ништа да се не деси ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај транспортер који је прошао, је ли он прошао Брчанску малту?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Он је прошао раскрсницу Брчанске малте према Бијељини горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Бијељини, добро.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, тада је пуцао на вас.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Тада је почео пуцати околу скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У круг значи, пуцао је скроз у круг по свим зградама?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: По свим зградама је пуцао и лијево и десно, само што напријед није пуцао, него је био окренут доле према Брчанској малти одакле је се кретао одоздо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: И он је почео да пуца по зградама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре пуцања овог транспортера, јесу ли се чули неки други пуцњи?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тај транспортер је први почео по вама да пуца?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога ништа нисте чули?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо изјаве сведока који кажу да је пуцање почело са зачеља колоне.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја не знам о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код вас је почело, значи овај део који је прошао да кажемо Брчанску.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Прошао раскрсницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се тај транспортер враћао или је наставио даље кретање?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Не, не, он је наставио даље кретање, значи даље кретање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли око тог транспортера била нека друга возила?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Било је иза возила, јесте, војна возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ишло иза?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: И напред и иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су ишла, која возила су ишла иза и напред?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па ишли су камиони, камиони војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни камиони. Кад сте били на том месту где сте се налазили код тог Блока „Д“, колико сте били далеко од саме улице?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја мислим да је било удаљено негде 100 до 150 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли видели почетак колоне која је излазила?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па јесам, колона је...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли била нека полицијска возила?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па била је војна полиција, била је, ја мислим да је била и цивилна полиција са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли видели још неко цивилно после кад је изашло то прво цивилно, ајд да кажемо је ли била на почетку или на крају колоне цивилна полиција, да ли се сећате?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Била је на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја нисам могао видјет на крају кад је тај транспортер негде био у средини те колоне и почео је пуцати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И почео је пуцати?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви сте 150 метара. Ова зграда се значи налази 150 метара далеко од саме раскрснице?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па тако ја мислим, отприлике ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете дан пре тога су ту постављене вреће.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Биле су вреће напуњене са пијеском, јер су доле биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је напунио те вреће и ко је дао наредбу да се те вреће ту поставе?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Вјерујте да не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи биле су само доле на подрумима?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: То су биле подрумске просторије где су била стакла та и доле је било склониште, рецимо, направљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво склониште?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па склониште у случају, рецимо, ваздушних напада или рецимо да дође до неке хаварије, пошто смо ми имали тај ХАК доле, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали доле?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па имали смо ту фабрику ХАК који се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: А то је индустријска зона била доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не код те зграде, него даље зграде где је била фабрика?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па то је доле где је термоелектрана у Тузли доле, та су склоништа прављена у оном систему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато тог 15. или дан пре тога да ли је неко имао задатак да обиђе ове зграде и да упозори становнике да ће пролазити колона?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја по моме сазнању и по моме виђењу ја нисам имао ту информацију, нити знам о томе да је ко долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате. Питам да ли су можда на неким прозорима, јесу ли биле на прозорима постављене можда песак, вреће с песком на згради?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Није, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете имали сте 20 метака кад сте завршили са тиме шта је даље било, где сте ви на крају завршили? Нисте нам то објаснили.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Кад је пуцњава та почела, значи ја сам из лежећег положаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте отишли у подрум доле.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, извините, само изволите.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја сам из лежећег положаја испалио тај, колко сам имао тих метака у том свом оквиру и остао сам ту у том лежећем положају. Након 10 минута кад се пуцњава та смирила ја сам ушао у склониште те зграде, значи одмах је ту било код те зграде улаз тај, хаустор се зове, ушао сам ту и повремено сам излазио и гледао. Ту сам остао читаву ноћ 15. на 16. у тој згради, значи уопште нисам излазио из тог објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте имали ту наредбу да се безбедно прође.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте имали наредбу да безбедно прођу јединице, је ли било после тога неких разговора зашто је почело пуцање и да ли вас је неко позвао на неку одговорност што сте запуцали на јединицу која је пролазила или јединица на вас, је ли било нешто уопште?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Не, нисмо ништа то имали. Хоћу да вам кажем од 1991. године када је рат почео у Хрватској и тамо, све колоне војне које су пролазиле из правца Бијељине, одакле су долазиле ја не знам из тог правца, све су безбедно пролазиле кроз Тузлу, значи ту су пролазили тенкови, транспортери и нема каквих војних возила није прошло и сва та колона је безбједно пролазила, чак и грађани који су живјели ту излазили су на улицу и аплаузирани тим који су пролазили тамо, а у том случају радили смо са војном полицијом и каже нама војна полиција да се ми уклонимо јер има пијаних резервиста који могу да изазову инцидент и ми се уклонимо, они заврше свој дио посла и поново наставимо са радом заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана нисте имали контакта са војном полицијом никаквог?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Ја нисам имао контакта са војном полицијом тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вас питам.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Била је полиција на раскрсници и они су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била ваша, мислим полиција Босне и Херцеговине тадашње Тузле, је ли тако, је ли била војна полиција тада на раскрсници?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па није Босне и Херцеговине, била је то полиција тзв. те југословенске армије, јер ми у мојој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кажете да је тада на раскрсници војна полиција пазила пролазак колоне.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па прва је војна полиција прошла, значи упали то ротационо свјетло и прође са ротацијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана, тог дана Вас питам, само питам за тај дан, не питам за ово раније?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи била је војна полиција, добро.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не помешамо ко је био тада на раскрсници. Имате ли још неко питање допунско? Нема.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате трошкове за данашњи долазак?

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Па ако се може наплатити ја бих то и наплатио. Из Тузле сам допутовао овде и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведоку Јахић Хамдији исплате трошкови у износу од 32 евра за путне трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све. Хвала Вам што сте дошли.

Сведок ХАМДИЈА ЈАХИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека дође, само сада да видимо, сведок Торомановић Мирзет.

СВЕДОК МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ова скица је као што је овај сведок који је рекао добио од Синана Алића, тако сам је и ја добио од Синана Алића, као што

смо од Синана Алића, односно Фондације „Истина, правда, помирење“ добили све доказе који су били предмет у првостепеном поступку, пред Апелационим већем, овде је саслушан вештак који је вештачио на основу докумената и видео снимака које нам је доставила та „Истина, правда, помирење“, не знам због чега има сад проблем са овом скицом коју је „Истина, правда, помирење“ скинула са Гугла и дала сведоцима да учртају своје положаје и кретање на тој скици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Осим да замагли очи суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше објашњење, нема проблема, чули смо, имаћемо то у виду. Нећемо направити паузу зато што смо добили обавештење да је друга судница доступна, па нема потребе за прекидањем саслушања сведока. Добар дан.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Добар дан Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам судија Драган Мирковић. Ви сте позвани овде у својству сведока. Прво ћемо узети Ваше личне податке да унесемо. Торомановић Мирзет је ли тако?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте кад и где?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пребивалиштем?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тузла. Овде окривљеног Илију Јуришића да ли познајете?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади са њим, у некој свађи?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете, ово сте разумели?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испред Вас је текст заклетве, то јест, Ви овде немате, ово је друга заклетва, ја ћу Вам рећи. Заклињем се својом чашћу.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити истину.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: И да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак. Само сачекајте, направићемо једну паузу од пет минута, будите ту, имамо технички, само да режија, ево сад ћемо.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Торомановићу, чујемо се?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Чујемо се, био је мали кратак прекид али се чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад се чујемо, добро. Ви сте овде позвани у својству сведока, овде се води поступак против Илије Јуришића због кривичног дела недозвољена употреба средстава борбе из члана 148 став 2 у вези става 1 КЗ СРЈ, то су догађаји од 15.05.1992. године на Брчанској малти. Шта је Вама познато у вези тог догађаја, где сте били, у којој једини ако сте били у некој јединици, како сте сазнали да ће изаћи јединица, ако сте сазнали уопште, где је било ваше место, где сте се налазили? То опишите, изволите.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Мало прекида али сам схватио Ваше питање. Значи 15. маја сам ја припадник Друге маневарске чете полиције у Служби јавне безбједности Тузла, ако имате карту испред себе, не знам већ како ћемо, ако имате карту испред себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо сви карту испред себе тако да испричајте Ви својим речима.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Значи изласком колоне из касарне „Хусинска буна“ ја се налазим југо-источно на раскрсници Брчанска малта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где се налазите, како се зову те зграде, да ли имају неки назив, да ли има улица, број?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Да, то вам је раскрсница Брчанске малте али вам је овамо иза „Д“ блока зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте тада били, јесте ли били сами, јесте ли били с неким?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Био сам, тад сам, било нас је пар али тад сам био ја у том тренутку...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад смо се искључили. Да ли се чујемо сада?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошло је до прекида везе телефонске и аудио.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да станете, рекли сте да сте били у тој згради и да сте се налазили.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Не, на раскрсници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код раскрснице.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Извињавам се, ја сам на раскрсници, кажем вам на раскрсници Брчанске малте југо-источно, значи окренут сам леђима, леђима ми је иза зграда „Д“ блока, јесте ме схватили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо. Сад испричајте како је дошло до пуцања, шта сте Ви радили, како сте сазнали за овај излазак јединице, шта сте сазнали?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: И ми смо увијек вршили обезбеђење и безбједност, сигурност на дјеловима где год је било потребно што се тиче самих излазака војних колона, улазака, увјек смо појачавали ту безбједност, сигурност како тих конвоја, тако и самих припадника грађана града Тузле. Значи колону пратим, излази, у даљини чујем звукове, пуцњаву. То је из дубине улице Скојевска, одозго долази, овај, да пуцају по грађанима да пуцају, по припадницима полиције. У том тренутку...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините што Вас прекидам, кажете „одозго долази“, само нам објасните шта то долазили, нисам Вас разумео?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Значи из правца улице Скојевска око војних ламела, ако знате где су у касарни, одатле долазе пуцњеви и чује се да пуцају по грађанима и по полицији јер ја видим одавде, видим да мајке са дјецом и да грађани бјеже по хаусторима, јер колоне су увјек пролазиле нормално се живи и ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље дешава?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Даље приближавањем раскрсници ја се повлачим, повлачим јер већ по зградама ударају пројектили, враћам се, у ствари бјежим према згради „Д“ блока испод балкона где из транспортера ОТ60 пуца се, пуца се на зграду „Д“ блока, ја заљежем и одозго малтер по мени од тих метака сипа. Транспортер поново пролази, ја откочујем пушку, турам метак у цијев и пуцам за њим већ кад сам истрошио муницију, нисам имо више, видео сам да нема више пуцњаве што се тиче самог тог транспортера ја остајем и без метака. Тиме сам свој живот спасио, спасио животе грађана града Тузле на том дијелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто да додате?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па што год Ви мене требате да питате ја ћу Вам одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставићемо онда питање. Изволите браниоче.

Адв. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине Торомановићу.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко су Вама претпостављене старешине у тој јединици?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Командир чете Нико Јурић и командир вода Ахмет Зурић.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је та јединица којој Ви припадате део некакве муслиманско-хрватске оружане формације или постоји некакав другачији састав те јединице?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Ја ћу Вама да кажем господине браниоче, то је јединица која је имала своју дисциплину града Тузле, где смо били и Срби и Муслимани и Хрвати заједно живели и данас живимо, то је била јединица припадника легалних полицајаца свих нација и вјера који живе у Тузли, Службе јавне безбједности Тузла.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Ваша јединица у саставу наоружања има минобацаче, снајпере, ручне бацаче, „зоље“, митраљезе или нешто слично?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Никад то нисмо ни поседовали, имали смо „паповке“ и аутоматске пушке, по 10, 15, до 20 метака јер то никад до тада није ни била откочена цијев а камоли да је метак био у цијеви наше јединице.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мало пре рекосте да сте кад сте залегли откочили, ставили метак у цев и онда пуцали, је ли то значи да није вам био метак у цеви кад сте ту били?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Никад.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Због чега?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Никад, зато што смо имали наређења и кад смо заједнички држали с војном полицијом пунктове имали смо наређења увијек да није метак у цијеви и да је свака пушка закочена.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате у тим временима око 15. маја, односно непосредно пре или мало дуже пре 15. маја било каква сазнања шта ради ваше државно руководство, односно државно руководство БиХ и ових других република да ли се нешто договарају око судбине између осталог и Вас лично?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па да Вам кажем, лично знамо да једино у Тузли, у Тузли једино не гори, а читава Босна и Херцеговина гори. Међутим до тих сазнања ми немамо појма ни о чему.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Имате ли Ви каквих сазнања да то јутро преговара војно руководство са цивилним властима Тузле о нечему?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Не знам, само знам да су били коректни односи увијек што се тиче војних власти и опћинске власти Тузла.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли ви до 15. маја 1992. године имате било какав проблем са војском?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Немамо, нисмо никад имали, зато што смо држали заједничке пунктове ми и војна полиција Југословенске армије.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате некакве састанке или било какве припреме у којима планирате некакве активности према војсци, нападне, одбрамбене или не знам какве?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Никад нисмо, ми смо се чак дружили, то су старјешине које су имали супруге и жене и дјецу у том истом граду и заједно смо се дружили и пријатељски и другарски смо се увјек односили једни према другима, како припадници маневарске јединице тако и старјешина и војске Југословенске армије.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Имате ли Ви сазнања тог 15. маја, односно пре 15. маја 1992. године да ће војска комплетна напустити Тузлу?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Ми смо имали неких сазнања, а то значи на прије сат времена да ће напустити војници из Србије и Црне Горе, то значи Савезне Републике Југославије, међутим ал да неће бити касарна испражњена скроз.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта сте сазнали сат времена пре, кажете сат времена раније, шта сте сазнали?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па сазнали смо да креће колона из касарне и да морамо што већу безбједност, сигурност направити да што безбедније прође кроз Брчанску малту, тако из општине Тузла према Бјељини.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На који начин сте ви распоређени на ту раскрсницу, је ли вас неко довео или је то било некако прећутно договорано?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па ми смо ту, пошто смо ми имали увијек, држали смо ми пунктове што значи кад је год било да је требала већа безбједност тих колона ми смо увијек били ту, прво заједно са војном полицијом, полиција је увијек била под пратњом и на почетку и на средини и на крају, ми смо само проматрали пролазак колоне за све што се тиче безбједности саме сигурности проласка.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је ова колона коју сте ви дошли да испратите на челу колоне имала полицију?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Ја знам да је „пицгауер“ прошо 110-тку, у 110-тци, они су били, на челу колоне је било возило Службе јавне безбједности Тузла.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је то било нешто различито од оних ранијих колона које су пролазиле?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па не бих вам знао рећи то, знам само да је тако, увијек је било пошто су они имали и војска је имала некад и боје аута као и полиција под ротацијама па тако отприлике иза је била војна

полиција, тако да вам не бих могло да одговорим на то, углавном је била пратња напријед.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви као припадник те Друге маневарске чете од вашег командира добили некакво наређење које регулише употребу оружја?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Никад то нисмо добили, само мало прије сам Вам рекао, строго закочена пушка, нормално метка у цијеви да нема ни под тачком разно.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли ви тог тренутка кад колона излази из касарне имате сазнање где се налази ваш командир?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Немамо.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте имали било какав контакт са својим командиром непосредно пре почетка пуцњаве или касније?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Нисам.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви чули тог 15. маја 1992. године да је неко издао наредбу која гласи „На ватру одговорити ватром“?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Нисам, то никад нико није ни чуо, ја не знам ко је то чуо, ја знам да ми никад то нисмо чули што се тиче наше јединице.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Знате ли Ви где је био и шта је радио Илија Јуришић 15.05.1992. године?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Појма немам.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте икад чули да било ко у Тузли или од учесника или оних који посредна сазнања имају о догађајима од 15.05. са тим догађајима повезује Илију Јуришића?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Никад.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Никад. Хвала Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени, има ли неких питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Торомановићу, ја сам заменик тужиоца за ратне злочине, па бих Вам и ја поставио неколико питања.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прво да Вас питам, Ви испред себе држите неку скицу, одакле вам је та скица?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па ту скицу имамо ради, управо ради тих ситуација где сам се налазио тог 15. маја, то вам је та скица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуда вам та скица, од кога сте добили?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па ми смо ту скицу радили у овој, у Фондацији, да кажем где сам био, где сам се налазио тог тренутка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви ишли у Фондацију па тамо добили скицу?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па радили смо заједно ту скицу, заједно, не могу они урадити скицу док ја не кажем где сам ја био, где сам се у том тренутку налазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким сте радили ту скицу у Фондацији?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па са директором Фондације.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Синан Алић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли још неко био присутан тада кад сте радили ту скицу?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Није, били смо ја и он, био је још, не ја знам неки момак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове тај момак?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Не знам, вјерујте да вам кажем, стварно не знам, момак је тамо негде на рачунару и извучено је ово и ја сам њему рекао где сам био, где сам се налазио прије нег је кренула колона и кад је транспортер почео да пуца по зградама и по становништву и по мени самом, где сам залего, ево то је та скица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате Ви нешто уцртано на тој скици?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па имам уцртано, ево Вам има уцртано првобитно црвена А-1 где сам се у том тренутку налазио, значи одатле када почињу пуцњеви из правца Скојевске, ја се повлачим трчећи испод балкона зграде Д-блока и залежем. У том тренутку је када залежем, пуца се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте то давали у Фондацији?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Не, не овамо, ја сам то што сам објаснио, све када смо радили ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али где сте уцртали, где сте били када сте уцртали на тој скици?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: У Фондацији, морао сам објаснити где сам се налазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, рекли сте да сте сазнали на сат времена пре изласка колоне из касарне „Хусинска буна“ да ће да изађе колона? Од кога сте сазнали?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па сазнао, сазнали смо путем информисања и народ из града и тако, али нон-стоп су колоне пролазиле из правца јужне магистрале према овим, значи читав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али за ову колону конкретно 15. маја 1992. године, од кога сте сазнали да она излази?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: На сат времена прије, прије на сат времена смо сазнали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Да излази колона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је саопштио ту вест?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Ваљда путем медија је било то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На телевизији?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Јесте, на радију, на радију или телевизији, не могу Вам рећи када не знам, углавном је путем медија било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте се Ви тада налазили па сте гледали телевизију?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Нисам се ја налазио, ја Вам кажем из града говоре да колона креће, да колона војске иде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да, али неко вам је морао рећи да колона креће, ако нисте били у некој згради да гледате телевизију па да чујете преко телевизије или радија.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па нисам ни гледао, ја Вам говорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам да сте се Ви налазили на терену, на отвореном простору.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па ту сте морали од некога сазнати ту вест.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па ми смо иначе ту овај, ја Вама сада малопре кажем, рекао сам да смо ми увек ту вршили безбедност колона, није само на том пункту, на више пунктова, да што безбедније и што сигурније прође било која колона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали Ви радио-станицу код себе?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао неко у близини Вашој ту где сте се налазили радио-станицу?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Није нико имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А откуд Вам онда вест на сат времена да колона треба да изађе из касарне „Хусинска буна“?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Ја Вам кажем, то је било одозго са зграда, то се говорило између грађана, да колона треба да крене, само тих сазнања имамо, без обзира на то све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како Ви имате ту задужење да обезбедите излазак колоне или безбедност грађана а онда идете па разговарате са грађанима па вам они преносе да ће можда изаћи?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Ма не разговарам са грађанима, само вршим своју дужност обезбеђења колона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па морали сте то од некога да сазнате, неко да Вам пренесе то или сами да видите непосредно излазак? Али ако знате пре него што ће изаћи из касарне на сат времена, онда то морате од некога да чујете, то Вам мора неко рећи.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па то су била само нагађања, да ли ће, колона треба да крене након сат времена, ето тако је било, ми смо ту

колону ипак чекали да безбедност буде што у највећем реду и сигурност, како колоне, тако и грађана града Тузле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате, да је колона пиротски батаљон ЈНА изашао 14. маја 1992. године, дан пре него што се догодио инцидент на Брчанској Малти?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Није ми познато, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви у вези са тим изласком имали нека задужења, Ви, Ваша јединица?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли неко из Ваше јединице?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Нисам, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту где сте се налазили, ко Вас је ту распоредио или сте можда сами ту дошли?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па увек смо били распоређивани командири, командир чете, па командир вода, распоређени знамо, или вођа пункта, да нам је безбедност чување тих и тих раскрсница и тог и тог пункта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На колико времена пре изласка колоне сте дошли ту?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па око сат и по времена, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви сте дошли ту када сте приближно сазнали да колона треба да изађе?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Ма ми смо добили наређење да дођемо да се осигура колона из правца касарне, а и даље су ишле колоне из првца јужне магистрале према Бијељини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, што се тиче Вас немам више питања, али само да појасним у вези са дистрибуирањем те скице, сведоци су рекли одакле им та скица, на претходном главном претресу, сведоци који нису дошли на главни претрес, односно који није дошао, навео је разлог да Синан Алић врши одређену врсту притиска за сведочење, то је Цувај Златан и други сведок који је дошао на главни претрес, изјавио је да без одређене заштите неће да сведочи, такође је изјавио да одређени притисак у вези са сведочењем у овом предмету врши на њега такође Синан Алић и као што видимо, ова три сведока су добила скицу од Синана Алића, ишли у Фондацију и разговарали о теми сведочења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је само примедба на исказ ових сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте приступили, ја немам неких питања да Вам поставим, само још да Вас питам, да ли имате трошкове за данашњи долазак у Суд Босне и Херцеговине?

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Па имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове? Сада ћемо сачекати само десетак минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку Торомановић Мирзету исплате трошкови у износу од 31 еуро за долазак у Суд Босне и Херцеговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све, хвала Вам што сте приступили.

Сведок МИРЗЕТ ТОРОМАНОВИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Сада ћемо направити једну паузу од десет минута, па ћемо наставити претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од десет минута.

Главни претрес се наставља у 15 часова и 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само десет минута ће бити пауза. Само извињавам се, само да се јавимо Суду Босне и Херцеговине, само тренутак. Да ли се чујемо? Овде су сви изашли. Нема, Ви можете да изађете да не би чекали да се искључимо.

Утврђује се да се главни претрес наставља у 15 часова и 38 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овако да вам кажем, за, јесте дванаести, само да им саопшtimo шта је Босна и Херцеговина рекла. Што се тиче претреса наставићемо га 12. децембра исто од 13 до 16 часова. За сада имамо податке да је за овај датум Зарић Живко добио позив, за ова два друга сведока који су предложени за 12. децембар, још немамо никакву информацију да ли ће они доћи, да ли су примили позиве, тако да знате. Тада ћемо решити и о предлозима за саслушање ових сведока које сте Ви предложили, и видећемо да ли ће тужилац остати при овим предлозима за саслушање осталих, то је саслушање осталих сведока.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одложи.

Наставак се заказује за:

12. децембар 2012. године у 13 часова, судница 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето то је све, хвала.

Записничар

Председник већа-судија